

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضي نوعم سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 185/26

תב"כ 191/26

העותר בתב"כ 185/26 : הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל

העותרת בתב"כ 191/26 : בוחרים בישראל

נ ג ד

- המשיבים:
1. איתמר בן גביר, השר לביטחון לאומי
 2. סיעת עוצמה יהודית

עתירות לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותרת בתב"כ

עו"ד מירב בן זאב : 185/26

בשם העותרת בתב"כ

עו"ד רם פרדס : 191/26

בשם המשיבים : עו"ד זאב וולף

החלטה

1. ב-27 בספטמבר 2026, פרסם איתמר בן גביר, השר לביטחון לאומי (המשיב 1) סרטון בחשבונותיו ברשתות החברתיות. בסרטון נראה השר בתא בבית סוהר, מדבר עם אסיר – חסן סלאמה, מחבל שהורשע בגין מעורבותו בפיגועים קשים ביותר. עוד נמצאים בתא סוהרים, ושניים מהם נראים כמעט לכל אורך הסרטון, ניצבים בין השר לאסיר. בן גביר מטיח בסלאמה:

"כשהייתי ילד, אני הלכתי להפגין בפיגועים שאתה עשית בקו 18, הרגת 48 אנשים, הרגת גם ילדים ונשים וגברים וגם חיילים, שהם הילדים שלי. כשהייתי ילד, הלכתי והפגנתי שצריך אנשים כמוך לטפל בהם. היום אני סוגר מעגל וכשנהייתי בגיר, בוגר, זה התנאים ששמתי אותך. אבל זה לא הסוף. אני רוצה להרוג אותך. אני רוצה להוציא אותך להורג, מי שהרג לי 48 – גם חיילים, גם נשים, גם ילדים, גם זקנים – צריך להרוג אותו. להרוג אותו, וזה בהמשך

לגיהינום שלמעלה יהיה לך, אני אומר לך גיהינום. אתה חושב בתולות? גיהינום יהיה לך. גיהינום. ואני ל-, ב-, גיהינום, בלמעלה זה הקדוש ברוך הוא, זה אללה, כאן אני אחראי לגיהינום, וטוב מאוד שיש לך גיהינום."

לסרטון נלווה כיתוב:

"סגירת מעגל ענקית עבורי!

כנער עמדתי ברחובות והפגנתי אחרי פיגועי התופת הנוראיים בקו 18 בירושלים. עשרות חפים מפשע נרצחו, ומשפחות שלמות נחרבו. לפני כשבועיים הגעתי לכלא ופגשתי פנים אל פנים את הארכי מחבל חסאן סאלמה – מבכירי חמאס, חברו ושותפו של יחיא סינוואר ימ"ש, שנשלח בידי הצורך מוחמד דף ימ"ש ליהודה ושומרון לארגן את אותם הפיגועים באוטובוסים. אמרתי לו שהנער שהפגין אז ברחובות הוא היום השר לביטחון לאומי והסתכלתי לשטן בעיניים. הוא רעד והיה מבוהל – ויש לו סיבה טובה. כשר לביטחון לאומי הובלתי מדיניות שהפכה את חייו לגיהנום. ובעזרת ה', כשר הביטחון, אפעל לכך שמחבלים רוצחים כמוהו יוצאו להורג, ואקדם את מדיניות ההגירה מעזה ומיהודה ושומרון".

2. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל (העותר בתב"כ 185/26; להלן: הוועד) ועמותת בוחרים בישראל (העותרת בתב"כ 191/26) טוענים שבסרטון מופיעה תעמולת בחירות תוך שימוש בנכסי ציבור, בניגוד לסעיף 2 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959 (להלן: סעיף 2א). השר בן גביר וסיעתו (המשיבה 2) מודים שנעשה שימוש בנכסי ציבור – "בית הסוהר, עובדי שב"ס וצידום"; אולם לשיטתם תוכן הסרטון נועד להרתיע מחבלים, ולא לתעמולת בחירות. עוד נטען שהוועד לא מילא כהלכה את דרישת הפנייה המוקדמת, אך העניין הושאר לשיקול דעתי משום שבוחרים בישראל מילאה אחר דרישה זו.

3. לאחר שעיינתי בעתירות, בהודעה המשלימה מטעם הוועד, בנספחי עתירת בוחרים בישראל ובתשובה שנתנו המשיבים, באתי לכלל מסקנה שדין העתירה – להתקבל. תחילה, אסיר מעל הדרך את טענת הסף לגבי פנייה מוקדמת. על חשיבות דרישה זו – עמדתי לא אחת (למשל תב"כ 60/26 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' בן גביר (7.6.2026)). אולם לחובה זו – חריגים, בין השאר "במקרים שבהם הנסיבות מחייבות התערבות מיידית של [בית המשפט] כדי למנוע עוול" (בג"ץ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה נ' כנסת ישראל, פ"ד נט(2) 481, 581 (2005). ראו גם תב"כ 26/24 בן מאיר נ' נתניהו, פסקה 14 (2.3.2021)). עתירה סמוכה לפרסום מפר של תעמולת בחירות מקוונת, עשויה להיכנס לגדרי החריג (תב"כ 17/26 בן מאיר נ' בן גביר, פסקה 21 (31.3.2026) (להלן: עניין המוזיאון)). הוועד עתר פחות מ-24 שעות לאחר פרסום הסרטון. סבורני שבנסיבות העניין לא הייתה עליו חובה לפנות פנייה מוקדמת. לצד זאת, בעתירתו הודיע הוועד כי לא היה סיפק בידו להגיש תצהיר כדין, וכי גישו בחלוף 48 שעות. כזאת לא עשה. עם זאת, בוחרים בישראל צירפה לעתירתה תצהיר. על כן

מצאתי לנכון לדון בעתירות על אף פגם זה (השוו לכך שהמשיבים ראו בפנייה המוקדמת מטעם בוחרים לישראל משום טעם לא לעמוד על טענה בעניין לגבי הוועד).

4. המחלוקת בעניינינו – ממוקדת. האם יש לראות בסרטון תעמולת בחירות? כידוע, תעמולת בחירות היא פרסום שתכליתו הגברה – להשפיע על הבוחר בעניין הבחירה: להניעו לבחור כך או אחרת, להניאו מלבחור כך או אחרת, להשפיע על העדפתו הפוליטית. תכלית הגברה – כלומר אין לפרסום תכלית חלופית הגוברת על תכלית תעמולת הבחירות (בג"ץ 869/92 זוילי נ' יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלושה-עשרה, פ"ד מו(2) 692, 709–710 (1992); דנג"ץ 1525/15 טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.8.2017)). כדי לסווג פרסומים לעניין זה, פורטו בפסיקה מבחני משנה שונים: תוכן הפרסום, ולו משקל עיקרי; תכלית חלופית לפרסום; זהות המפרסם ויוזם הפרסום; הפסקת (הפלטפורמה) שהפרסום הופיע בה; עיתוי הפרסום; קרבתו לבחירות, ועוד (תב"כ 50/26 מאירי נ' סמוטריץ', פסקה 11 (16.6.2026)).

5. ומה בעניינינו? בסרטון עצמו – השר בן גביר מטיח דברים במחבל. לכאורה, מדובר במסרי הרתעה כלפי אותו מחבל, אולי כלפי כל המחבלים או המתעתדים להיות מחבלים. אולם לא רק זאת. השר בן גביר מתפאר במעשיו במילוי תפקידו: "זה התנאים ששמתי אותך", "כאן אני אחראי לגהינום"; מודיע על תוכניותיו לעתיד: "אבל זה לא הסוף. אני רוצה להרוג אותך. אני רוצה להוציא אותך להורג". נוסף על כך, המסר כולו – אישי מטעם בן גביר: תיאור ההפגנות בילדותו, 'סגירת המעגל' בבגרותו, פעולותיו כלפי אסירים ביטחוניים ושאיפתו להוציאם להורג, תיאור חללי הפיגועים בתור "הילדים שלי", "מי שהרג לי 48", "ואני גהינום כאן ... כאן אני אחראי לגהינום". גם אם יש כאן הרתעה, מסר ולפיו הדובר הוא-הוא לבדו המרתיע, מתקרב מאוד (לכל הפחות) לצד תעמולת הבחירות. אם היה ספק – פוגג אותו הכיתוב ליד הסרטון. לצד הכתיבה האישית, מופיעות התפארות פוליטית ותוכנית פוליטית לעתיד לבוא לאחר הבחירות: "כשר לביטחון לאומי הובלתי מדיניות שהפכה את חייו לגהינום. ובעזרת ה', כשר הביטחון, אפעל לכך שמחבלים רוצחים כמוהו יוצאו להורג, ואקדם את מדיניות ההגירה מעזה ומיהודה ושומרון". אם כן, תוכן הפרסום – מוביל למסקנה ברורה: תכליתו הגברה – תעמולת בחירות. תכלית חלופית אפשרית של הרתעה – אינה גוברת עליה.

6. מבחני משנה נוספים מובילים לאותה מסקנה. בן גביר יזם את פרסום הסרטון; פרסם אותו בעצמו ובחשבוניתו האישיים-פוליטיים ברשתות החברתיות; סמוך לבחירות (חודש לפנייה). אפשר שהעיתוי נגזר מביקורו של השר בבית הסוהר – אולם בהיותו השר הממונה על שירות בתי הסוהר, דומה שיש בידו מידה לא מבוטלת של שליטה במועד הביקור ובתזמונו.

7. סופו של דבר : הסרטון נחשב לתעמולת בחירות. מוסכם שנעשה שימוש בנכסי הציבור בקשר עם הסרטון, ועל כן הופר סעיף 2א. מאחר שהופר הדין, הסעד הראוי הוא הסרת הסרטון, וכך אני מורה.
8. לגבי ההוצאות, שקלתי בעיקר את חומרת ההפרה של האיסור שבסעיף 2א. שר מנצל את תפקידו – בעיקר הכפיפות של שירות בתי הסוהר אליו – כדי ליצור סרטון תעמולת בחירות: לבקר אסיר-מחבל מסוים בתאו, לזכות באבטחה של לוחמי כליאה חמושים ולובשי מדים, להציג אותם לכל אורך הסרטון (על הרושם הנוצר כך, ראו תב"כ 48/26 בן מאיר נ' בן גביר, פסקה 11 (9.8.2026)). מועמדים אחרים – דומה שאפילו שרים אחרים – אינם נהנים מגישה כזו לשירות בתי הסוהר, לאסירים ולסוהרים. השר בן גביר נהנה מיתרון בגישה לנכסי ציבור אלו – וניצל אותו עד תומו. הפרסום דומה לסרטונים אחרים של בן גביר שהפרו את הסעיף – "סרטונים מטעמו ובכיכובו היו; מציגים את עמדותיו בשמו אישית, ולא בשם מפלגתו, סיעתו או רשימתו, וזאת גם אם הן נהנות מפרסום תעמולת בחירות בידי העומד בראשן". על כן החלטתי לחייבו אישית בהוצאות העותרות (עניין המוזיאון, בפסקה 18).
9. העתירות מתקבלות אפוא. המשיבים יסירו לאלתר מכל חשבונותיהם ברשתות החברתיות את הסרטון מושא העתירה. המשיבים ישאו, בחלקים שווים, בהוצאות כל אחת מהעותרות בסך 10,000 ש"ח (20,000 ש"ח בסך הכול).
- ניתנה היום, כ' בתשרי התשפ"ז (1 באוקטובר 2026).

נעם סולברג, שופט

**המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26**

